

नारायण सूक्तम् (तै. आ. ४-१०-१३)

Nārāyaṇa Sūktam (TA 4-10-13)

Nārāyaṇa Sūktam, significato parola per parola

śhānti pāṭha

ॐ सह नाववतु । सह नौ भुनक्तु । सह वीर्यङ्करवावहै ।

तेजस्वि नावधीतमस्तु मा विद्विषावहै ।

ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥

। सह । नौ । अवतु ॥ सह । नौ । भुनक्तु ॥ सह । वीर्यम् । करवावहै ॥

। तेजस्वी । नौ । अधीतम् । अस्तु । मा । विद्विषावहै ॥

। ॐ । शान्तिः । शान्तिः । शान्तिः ॥

ॐ saha nāvavatu | saha nau bhunak'tu | saha vīryaṅ' karavāvahai |

tējas'vi nāvadhī'tamas'tu mā vid'viṣhāvahai |

ॐ śhā-n'tiśh' śhā-n'tiśh' śhā-n'tiḥi ॥

। saha । nau । avatu ॥ saha । nau । bhunaktu ॥ saha । vīryam । karavāvahai ॥

। tējasvī । nau । adhītam । astu । mā । vidviṣhāvahai ॥

। ॐ । śhāntiḥi । śhāntiḥi । śhāntiḥi ॥

सह saha = insieme ॥ नौ nau = noi due ॥ अवतु avatu = proteggi

सह saha = insieme ॥ नौ nau = noi due ॥ भुनक्तु bhunaktu = mangia = approfitta [= nutri]

सह saha = insieme ॥ वीर्यम् vīryam = coraggiosamente ॥ करवावहै karavāvahai = compiamo entrambi

तेजस्वी tējasvī = ardore ॥ नौ nau = noi due ॥ अधीतम् adhītam = canto dei Vēda e la sua attuazione

॥ अस्तु astu = sia ॥ मा mā = NON ॥ विद्विषावहै vidviṣhāvahai = proviamo entrambi gelosia, risentimento, etc. (vidviṣhā significa vi-rūpē dviṣhā ; dviṣhā significa letteralmente la sensazione di essere due quando ci si senti « distinti » dall'altro.)

Proteggici entrambi ! Nutrici entrambi !

Insieme, compiamo coraggiosamente le nostre azioni ! [nobili e utili][= sēvā]

Che l'aura divina delle vibrazioni del nostro canto dei Vēda diffonda il suo splendore intorno a noi !

Potessimo compiere tutto questo nell'unità, senza rancore né risentimento tra di noi !

OM ! Pace ! Pace ! Pace !

I tre śhāntiḥi (Pace) hanno uno scopo specifico. Il primo śhāntiḥi riguarda l'aspetto ādhi bhautika [corpo][bhūhu] ; il secondo ādhi daivika [prāṇa][bhuvaha] ; e il terzo ādhi ātmika [mentale][svaha]. Ci si rivolge quindi ai livelli ordinari di coscienza dell'Uomo.

Nella muktika upaniṣhad, Hanumāna chiede a Śhrī Rāma quale śhānti ripetere prima e dopo ogni upaniṣhad. Śhrī Rāma risponde gentilmente che differenti śhānti mantra sono cantati prima e dopo le preghiere estratte dai vari vēda-upaniṣhad. Questi sono :

- [1] « vāṅg mē manasi pratiṣṭhitā... etc. » per le upaniṣhad del ṛg vēda,
- [2] « pūrṇam ada[fp] pūrṇam idam... etc. » per le upaniṣhad del śhukla yajurvēda
- [3] « sahanā vavatu... etc. » per le upaniṣhad del kṛṣṇa yajurvēda
- [4] « āpyāyantu mamāṅgāni... etc. » per le upaniṣhad del sāma vēda
- [5] « bhadrāṅkarṇēbhiśh śhrṇuyāma... etc. » per le upaniṣhad dell'atharva vēda.

Molti dei *sūkta* provengono dalla *taittirīya upaniṣhad* o dalla *mahā nārāyaṇa upaniṣhad*, che appartengono al *kṛṣṇa yajurveda*. Ecco perché il mantra per la pace « *sahanā vavatu* » viene spesso ripetuto prima e dopo i *sūkta* quando provengono da queste *upaniṣhad*. Perché dobbiamo ripetere un particolare « canto per la pace » prima e dopo un’*upaniṣhad*? Ci sono due ragioni principali. La prima è di segnalare durante la recitazione che « ADESSO, la parte che sta per essere recitata appartiene a un’*upaniṣhad* ». Perché? Perché l’*upaniṣhad* è il meglio del meglio o *summum bonum* dell’intera *vēda śhākhā* (ramo vedico). In qualche modo merita un annuncio speciale.

Diamo così tanta importanza all’*upaniṣhad*, perché, semplicemente meditando sul suo significato, è possibile raggiungere la realizzazione del Sé. Le sue parole sono così forti e potenti! Il secondo motivo è quello di avvertire chi ascolta, di farlo attentamente, come a dire: « Ascoltate, ascoltate, ascoltate... la santa e sacra *upaniṣhad* verrà ora recitata... abbandonate tutto quello che state facendo e ascoltate i canti sacri ». Le parole « *OM śhāntiṣh śhāntiṣh śhāntiḥi...* » creano l’atmosfera in cui il nostro corpo, il nostro *prāṇa* e il nostro mentale potranno concentrarsi sui canti delle *upaniṣhad*.

C’è una terza ragione meno importante, relativa alla realizzazione di un *mantra sādhanā*. Ogni *mantra* cin i suoi *bīja-akṣhara* è recitato con una « *samputa* ». « *Samputa* » significa scatola. Il *mantra* è un diamante o una pietra preziosa. Deve essere custodito in quella che possiamo chiamare scatola. Quindi, lo *śhānti* dell’inizio corrisponde all’apertura della scatola... il *mantra* stesso è la pietra preziosa, e lo *śhānti* finale corrisponde alla chiusura della scatola, dopo aver accuratamente riposto il gioiello all’interno.

Si ritiene che questa procedura ci doni forza e apporti efficacia al nostro *mantra sādhanā*. Allo stesso modo, la pietra preziosa dell’*upaniṣhad* deve essere delicatamente « estratta » dalla sua scatola, che sarà poi « chiusa ». Il prezioso gioiello deve essere « protetto » in modo permanente.

Qualunque siano le ragioni, ai cantori dei *Vēda* basterebbe sapere che il *Vēda-Puruṣha* Stesso, come *avatār Rāma*, ha ordinato la recitazione di particolari *śhānti* prima e dopo le diverse *upaniṣhad*.

Il sentimento alla base del *sahanā vavatu* è quello dell’altruismo assoluto. Andiamo avanti insieme, progrediamo insieme, mangiamo insieme (condividendo tutto ciò che è a nostra disposizione); realizziamo insieme azioni nobili e utili; lasciamo che la nostra opera parli da sola, attraverso le vibrazioni luminose che diffondiamo e la luminosità della nostra aura collettiva. E possiamo tutti svolgere questi compiti straordinari senza sentimenti di gelosia tra noi, come se fossimo UNO !!

Nārāyaṇa Sūktam

सहस्रशीर्षं देवं विश्वाक्षं विश्वशम्भुवं । विश्वं नारायणं देवमक्षरं परमं पदम् ॥ १ ॥

। सहस्र-शीर्षम् । देवम् । विश्व-अक्षम् । विश्व-शम्भुवम् ॥ विश्वम् । नारायणम् । देवम् । अक्षरम् । परमम् । पदम् ॥

ॐ sahas'raśhīr'ṣhan' dēvam' viśh'vāk'ṣham' viśh'vaśham'bhuvam ।

viśh'van' nārāyaṇan' dēvamak'ṣharam' paramam' padam ॥ 1 ॥

। sahasra-śhīrṣham । dēvam । viśhva-akṣham । viśhva-śhambhuvam ॥

। viśhvam । nārāyaṇam । dēvam । akṣharam । paramam । padam ॥

सहस्र-शीर्षम्-देवम् sahasra-śhīrṣham-dēvam = divinità dalle mille teste (Dio). Qui, mille può significare innumerevole o infinito ॥ विश्व-अक्षम् viśhva-akṣham = ovunque-occhi

॥ विश्व-शम्भुवम् viśhva-śhambhuvam = tutti-gradevole a

विश्वम् viśhvam = universale ॥ नारायणम् nārāyaṇam = नारः अस्य अयनम् इति नारायणम् nāraḥ asya ayanam iti nārāyaṇam [nāraḥ = acque (le acque scure dello spazio esterno, le acque infinite della mente); asya = di cui; ayanam = dimora; nārāyaṇaḥ = la cui dimora è le acque scure dello spazio esterno o le acque infinite della mente intera. Essendo queste acque onnipresenti e infinite, nārāyaṇaḥ è anche infinito]

॥ देवम् dēvam = divinità, Dio ॥ अ-क्षरम् a-kṣharam = non-declinante ॥ परमम् paramam = al di là

॥ पदम् padam = livello (nostro livello grossolano)

Le Sue teste sono innumerevoli, i Suoi occhi vedono dappertutto, è gradito a tutti, è la Divinità universale, la cui esistenza o esperienza è al di là dei nostri sensi.

विश्वतः परमात् नित्यं विश्वं नारायणं हरिम् । विश्वमेवेदं पुरुषस्तद्विश्वमुपजीवति ॥ २ ॥

। विश्वतः । परमात् । नित्यम् । विश्वम् । नारायणम् । हरिम् ॥ विश्वम् । एव । इदम् । पुरुषः । तत् । विश्वम् । उप । जीवति ॥

viśh'vata[fp]' paramān'nit'yam' viśh'van' nārāyaṇagm' harim |

viśh'vamēvēdam' puruṣhas'tad'viśh'vamupa'jīvati ॥ 2 ॥

। viśhvataḥa | paramāt | nityam | viśhvam | nārāyaṇam | harim ॥

। viśhvam | ēva | idam | puruṣhaḥa | tat | viśhvam | upa | jīvati ॥

विश्वतः viśhvataḥa = da ogni dove ॥ परमात् paramāt = oltre ॥ नित्यम् nityam = permanente

॥ विश्वम् viśhvam = universale ॥ नारायणम् nārāyaṇam = il residente della dimora = nārāyaṇaḥa

॥ हरिम् harim = ladro energico (della nostra negatività o di tutto ciò che ci limita)

विश्वम् viśhvam = Universo ॥ एव ēva = veramente ॥ इदम् idam = questo

॥ पुरुषः puruṣhaḥa = l'« onnisciente » che « riempie » tutti coloro che sono « coscienti » = Dio supremo

॥ तत् tat = questo ॥ विश्वम् viśhvam = Universo ॥ उप upa = sotto ॥ जीवति jīvati = vive, esiste

Indefinitamente durevole, qui e oltre, questo Residente universale ruba i nostri limiti. Questo Universo non è altro che lui, il Dio invisibile che riempie tutto. Sussiste solo grazie a Lui.

पतिं विश्वस्याऽऽत्मेश्वरं शाश्वतं शिवमच्युतम् । नारायणं महाज्ञेयं विश्वात्मानं परायणम् ॥ ३ ॥

। पतिम् । विश्वस्य । आत्मा । ईश्वरम् । शाश्वतम् । शिवम् । अच्युतम् ॥ नारायणम् । महा । ज्ञेयम् । विश्व । आत्मानम् । पर । अयनम् ॥

patim' viśh'vas'yāt'mēśh'va'ragm' śhāśh'vatagm' śhivamach'yutam |

nārāyaṇam' mahāj'ñēyam' viśh'vat'mānam' parāyaṇam ॥ 3 ॥

। patim | viśhvasya | ātmā | īshvaram | śhāśhvatam | śhivam | achyutam ॥

। nārāyaṇam | mahā | jñēyam | viśhva | ātmānam | para | ayanam ॥

पतिम् patim = Signore e Maestro ॥ विश्वस्य viśhvasya = dell'Universo ॥ आत्मा ātmā = anima

(dell'Universo) ॥ ईश्वरम् īshvaram = direttore ॥ शाश्वतम् śhāśhvatam = eterno ॥ शिवम् śhivam = purezza assoluta e bontà ॥ अच्युतम् achyutam = infallibile

नारायणम् nārāyaṇam = cfr. versetto 1 ॥ महा mahā = grande ॥ ज्ञेयम् jñēyam = ciò che deve essere

conosciuto ॥ विश्व viśhva = universale ॥ आत्मानम् ātmānam = anima ॥ पर para = al di sopra e al di là

॥ अयनम् ayanam = dimora

Signore e Maestro, Anima dell'Universo, Direttore eterno, assolutamente puro e buono, l'infalibile Nārāyaṇam. Solo Lui è questa grande Conoscenza che deve essere conosciuta, l'Anima universale, al di là della percezione del nostro corpo, nostro mentale e nostri sensi.

नारायणपरो ज्योतिरात्मा नारायणः परः । नारायण परं ब्रम्ह तत्त्वं नारायणः परः ॥ ४ ॥

। नारायणः । परः । ज्योतिः । आत्मा । नारायणः । परः ॥ नारायणः । परम् । ब्रम्ह । तत्त्वम् । नारायणः । परः ॥

nārāyaṇa parōd' jyōtirāt'mā nārāyaṇa[fp]' paraḥa |

nārāyaṇa param' bram'ha tat'tvan' nārāyaṇa[fp]' paraḥa ॥ 4 ॥

। nārāyaṇaḥa | paraḥa | jyōtiḥi | ātmā | nārāyaṇaḥa | paraḥa ॥

। nārāyaṇaḥa | param | bramha | tattvam | nārāyaṇaḥa | paraḥa ॥

नारायणः nārāyaṇaḥa = nārāyaṇaḥa ॥ परः paraḥa = al di là ॥ ज्योतिः jyōtiḥi = luce

॥ आत्मा ātmā = anima ॥ नारायणः nārāyaṇaḥa ॥ परः paraḥa = al di là

नारायणः nārāyaṇaḥa ॥ परम् param = ultimo ॥ ब्रम्ह-तत्त्वम् bramha-tattvam = Essenza suprema e assoluta ॥ नारायणः nārāyaṇaḥa ॥ परः paraḥa = al di là

Nārāyaṇaḥa è la Luce ultima dell'anima, Nārāyaṇaḥa è l'Essenza suprema e assoluta, Nārāyaṇaḥa è al di sopra e al di là di ogni cosa, l'Uno supremo, ultimo et assoluto.

नारायणपरो ध्याता ध्यानं नारायणः परः । यच्च किञ्चिज्जगत्सर्वं दृश्यते श्रूयतेऽपि वा ॥५॥

। नारायणः । परः । ध्याता । ध्यानम् । नारायणः । परः ॥ यत् । च । किञ्चित् । जगत् । सर्वम् । दृश्यते । श्रूयते । अपि । वा ॥

nārāyaṇa parōd' dhyātād' dhyānan' nārāyaṇa[fp]' paraḥa ।

yach'cha kiñ'chit' jagat'sar'van' drśh'yatēēsh' śhrūyatē (a)pi vā ॥ 5 ॥

। nārāyaṇaḥ । paraḥa । dhyātā । dhyānam । nārāyaṇaḥ । paraḥa ॥

। yat । cha । kiñchit । jagat । sarvam । drśhyatē । śhrūyatē । api । vā ॥

नारायणः nārāyaṇaḥ = nārāyaṇaḥ ॥ परः paraḥa = al di là ॥ ध्याता dhyātā = meditatore

॥ ध्यानम् dhyānam = meditazione ॥ नारायणः nārāyaṇaḥ ॥ परः paraḥa

यत् yat = qualunque ॥ च cha = e ॥ किञ्चित् kiñchit = anche se ॥ जगत् jagat = è nato e morto, questo

Universo ॥ सर्वम् sarvam = tutto ॥ दृश्यते drśhyatē = visto ॥ श्रूयते śhrūyatē = sentito ॥ अपि api = anche
॥ वा vā = o

Nārāyaṇaḥ è l'unico Meditatore-visionario, che medita su Nārāyaṇaḥ. Tutto ciò che è visto o sentito, qualsiasi cosa sia e dovunque sia, questo intero Universo che nasce e che muore, tutto questo è veramente Nārāyaṇaḥ.

अन्तर्बहिश्च तत्सर्वं व्याप्य नारायणः स्थितः । अनन्तमव्ययं कविः समुद्रेऽन्तं विश्वशम्भुवम् ॥६॥

। अन्तः । बहिः । च । तत् । सर्वम् । वि । आप्य । नारायणः । स्थितः ॥

। अन्-अन्तम् । अ-वि-अयम् । कविम् । समुद्रे । अन्तम् । विश्व । शम्भुवम् ॥

an'tar'bahiśh'cha tat' sar'vam' vyāp'ya nārāyaṇas' sthitaḥa ।

anan'tamav'yayan' kavigm' samud'rē (a)n'tam' viśh'va śham'bhuvam ॥ 6 ॥

। antaḥa । bahiḥi । cha । tat । sarvam । vi । āpya । nārāyaṇaḥ । sthitaḥa ॥

। an-antam । a-vi-ayam । kavim । samudrē । antam । viśhva । śhambhuvam ॥

अन्तः antaḥa = all'interno ॥ बहिः bahiḥi = all'esterno ॥ च cha = anche ॥ तत् tat = questo

॥ सर्वम् sarvam = tutto ॥ वि-आप्य vi-āpya = permea ॥ नारायणः nārāyaṇaḥ ॥ स्थितः sthitaḥa = situato

अन्-अन्तम् an-antam = in-finito ॥ अ-वि-अयम् a-vi-ayam = in-sostituibile, in-esauribile

॥ कविम् kavim = poeta ॥ समुद्रे-अन्तम् samudrē-antam = fine dell'oceano ॥ विश्व viśhva = tutto

॥ शम्भुवम् śhambhuvam = gradevole

Dentro di noi come pure all'esterno, Nārāyaṇaḥ permea ogni cosa e ovunque. Insostituibile, inesauribile, Poeta, Egli è piacevole a tutti fino alla fine ultima dell'oceano (Universo).

पद्मकोश प्रतीकाशः हृदयं चाप्यधोमुखम् । अधो निष्ठा वितस्त्यान्ते नाभ्यामुपरि तिष्ठति ॥७॥

। पद्म-कोष । प्रति-काशम् । हृदयम् । च । अपि । अधः । मुखम् ॥ अधः । निष्ठा । वितस्ति । अन्ते । नाभ्याम् । उपरि । तिष्ठति ॥

pad'makōśhap' pratikāśhagm' hṛdayañ' chāp'ya dhōmukham ।

adhōniśh'tyā vitas'tyāntē nābh'yāmu pari tiśh'thati ॥ 7 ॥

। padma-kōśha । prati-kāśham । hṛdayam । cha । api । adhaḥa । mukham ॥

। adhaḥa । niśh'tyā । vitasti । antē । nābh'yām । upari । tiśh'thati ॥

पद्म-कोष padma-kōśha = petali di fiori di loto-mazzo ॥ प्रति-काशम् prati-kāśham = riflesso, splendore

॥ हृदयम् hṛdayam = cuore ॥ च cha = e ॥ अपि api = anche ॥ अधः adhaḥa = verso il basso

॥ मुखम् mukham = volto

अधः adhaḥa = verso il basso ॥ निष्ठा niśh'tyā = da niśh'ti (il pomo d'Adamo) ॥ वितस्ति vitasti = dalla
lunghezza di una mano distanziata, dalla punta del mignolo alla fine del pollice

॥ अन्ते antē = all'estremità ॥ नाभ्याम् nābh'yām = dell'ombelico ॥ उपरि upari = al di sopra

॥ तिष्ठति tiśh'thati = situato

Appare come un mazzo di petali di loto volto verso il basso, che illumina il centro del cuore. Situato più precisamente alla distanza di una mano aperta sotto il pomo d'Adamo e al di sopra dell'ombelico.

ज्वालमालाकुलं भाती विश्वस्याऽऽयतनं महत् । सन्ततं शिलाभिस्तुलम्बत्याकोशसन्निभम् ॥ ८ ॥
। ज्वाल-माला-कुलम् । भाती । विश्वस्य । आयतनम् । महत् ॥ सम् । ततम् । शिलाभिः । तु । लम्बति । आ । कोष । सन्निभम् ॥

jvālamālākulam' bhāti viśh'vas'yāyatanam' mahate |
san'tatagm' śhīlābhis'tu lam'bat'yākōśhasan'nibham ॥ 8 ॥

। jvāla-mālā-kulam | bhāti | viśhvasya | āyatanam | mahat ॥
। sam | tatam | śhīlābhiḥ | tu | lambati | ā | kōśha | sannibham ॥

ज्वाल-माला-कुलम् **jvāla-mālā-kulam** = come una ghirlanda di fiamme ॥ भाती **bhāti** = brilla, abbaglia
॥ विश्वस्य **viśhvasya** = di tutto (l'intero Universo) ॥ आयतनम् **āyatanam** = dimora ॥ महत् **mahat** = grande
सम् **sam** = ugualmente ॥ ततम् **tatam** = presente ॥ शिलाभिः **śhīlābhiḥ** = nei vasi (sanguigni ? nervosi ?
probabilmente entrambi) ॥ तु **tu** = egli ॥ लम्बति **lambati** = è sospeso
॥ आ-कोष **ā-kōśha** = bouquet ॥ सन्निभम् **sannibham** = comme

Splendente come una ghirlanda di fiamme, ecco la grande dimora dell'intero Universo. Presente anche intorno (dal centro del cuore, vedi versetto precedente), è lì sospeso come un fascio di vasi brillanti e abbaglianti.

तस्यान्ते सुषिरं सूक्ष्मं तस्मिन्त्सर्वं प्रतिष्ठितम् । तस्य मध्ये महानग्निर्विश्वार्चिर्विश्वतोमुखः ॥ ९ ॥

। तस्य । अन्ते । सुषिरम् । सूक्ष्मम् । तस्मिन् । सर्वम् । प्रति । स्थितम् ॥
। तस्य । मध्ये । महान् । अग्निः । विश्व । अर्चिः । विश्वतः । मुखः ॥

tas'yān'tē suṣhiragm' sūk'ṣhman' tas'min'n'thsar'vam' pratish'thitam |
tas'ya madhyē mahānag'nir' viśh'vār'chir' viśh'vatō mukhaḥa ॥ 9 ॥

। tasya | antē | suṣhiram | sūkṣhmam | tasmin | sarvam | prati | sthitam ॥
। tasya | madhyē | mahān | agniḥ | viśhva | archiḥ | viśhvataḥa | mukhaḥa ॥

तस्य **tasya** = suo ॥ अन्ते **antē** = all'estremità ॥ सु-षिरम् **su-ṣhiram** = filo finissimo
॥ सूक्ष्मम् **sūkṣhmam** = invisibile ॥ तस्मिन् **tasmin** = suo ॥ सर्वम् **sarvam** = tutto ॥ प्रति **prati** = riflesso
॥ स्थितम् **sthitam** = situato
तस्य **tasya** = suo ॥ मध्ये **madhyē** = nel suo centro ॥ महान् **mahān** = grande ॥ अग्निः **agniḥ** = fuoco
॥ विश्व **viśhva** = tutto ॥ अर्चिः **archiḥ** = fiammeggiante ॥ विश्वतः **viśhvataḥa** = tutti
॥ मुखः **mukhaḥa** = di fronte

Alla sua estremità (cfr. versetto precedente) si trova uno spazio invisibile, simile a un filo sottilissimo, dove tutto si riflette. Contiene al centro un enorme fuoco, fiammeggiante e rivolto in tutte le direzioni.

सोऽग्रभुग्विभजन्तिष्ठन्नाहारमजरः कविः । तिर्यगूर्ध्वमधशायी रश्मयस्तस्य सन्तता ॥ १० ॥

। सः । अग्र । भुक् । वि । भजत् । तिष्ठन् । आ-हारम् । अ-जरः । कविः ॥
। तिर्यक् । ऊर्ध्वम् । अधः । शायी । रश्मयः । तस्य । सन्तता ॥

sō (a)g'ra**bhug**'vi**bhaj**an'tiṣh'than' nāhāramajara[hk]' kavīḥi |
tir'yagūrdh'va**madhaśh**'śhāyī raśh'mayas'tas'ya san'tatā ॥ 10 ॥

। saḥa | agra | bhuk | vi | bhajat | tiṣhṭhan | ā-hāram | a-jaraḥa | kavīḥi ॥
। tiryak | ūrdhvam | adhaḥa | śhāyī | raśhmayāḥa | tasya | santatā ॥

सः **saḥa** = il ॥ अग्र **agra** = primo ॥ भुक् **bhuk** = colui che mangia/digerisce
॥ वि-भजत् **vi-bhajat** = decompone ॥ तिष्ठन् **tiṣhṭhan** = situato ॥ आ-हारम् **ā-hāram** = ingerito (cibo)
॥ अ-जरः **a-jaraḥa** = non declina ॥ कविः **kavīḥi** = poeta
तिर्यक् **tiryak** = in diagonale ॥ ऊर्ध्वम् **ūrdhvam** = al di sopra ॥ अधः **adhaḥa** = al di sotto
॥ शायी **śhāyī** = dorme (riposa) ॥ रश्मयः **raśhmayāḥa** = particelle di luce ॥ तस्य **tasya** = suo
॥ सन्तता **santatā** = *sam tatā* = egualmente presente

È colui che digerisce per primo e decompone qualsiasi sostanza ingerita. È il poeta che non declina (Fonte di ogni ispirazione), situato in diagonale, sopra e sotto (ovunque). È presente in modo latente (dorme) e risiede ovunque allo stesso modo, come particelle di luce.

सन्तापयति स्वं देहमापादतलमस्तकः । तस्य मध्ये वह्निशिखा , अणीयोर्ध्वा व्यवस्थितः ॥ ११ ॥
। सम् । तापयति । स्वम् । देहम् । आ-पाद-तल-मस्तकः ॥ तस्य । मध्ये । वह्नि-शिखा । अणीयः । ऊर्ध्वाः । वि । अव । स्थितः ॥

san'tāpa^yatis' svan' dēhamāpādata^lamas'takaḥa ।

tas'ya madh'yē van'hiśhikhā , aṇīyō^ōrdh'vāv' vyavas'thitaḥa ॥ 11 ॥

। sam । tāpayati । svam । dēham । ā-pāda-tala-mastakaḥa ॥

। tasya । madhyē । vahni-śhikhā । aṇīyaḥa । ūrdhvāḥa । vi । ava । sthitaḥa ॥

सम् sam = uguale ॥ तापयति tāpayati = riscalda ॥ स्वम् svam = nostro proprio ॥ देहम् dēham = corpo
॥ आ-पाद-तल-मस्तकः ā-pāda-tala-mastakaḥa = dalle piante dei piedi alla sommità della testa

तस्य tasya = suo ॥ मध्ये madhyē = nel suo centro ॥ वह्नि-शिखा vahni-śhikhā = punto fiammeggiante

॥ अणीयः aṇīyaḥa = taglia atomica (piccolo) ॥ ऊर्ध्वाः ūrdhvāḥa = verso l'alto

॥ वि-अव-स्थितः vi-ava-sthitaḥa = situato

Al suo centro risiede un piccolo punto fiammeggiante (di dimensioni atomiche), rivolto verso l'alto, che riscalda il nostro corpo in modo assolutamente uguale dalla testa ai piedi.

नीलतौयदमध्यस्थाद्विद्युत्लेखेव भास्वरा । नीवारशूकवत्तन्वी पीता भास्वत्यणूपमा ॥ १२ ॥

। नील-तौयद । मध्यस्थात् । विद्युत् । लेखा । इव । भास्वरा ॥ नीवार । शूक । वत् । तन्वी । पीता । भास्वती । अणु । उपमा ॥

nīlātōya^{da} madh'yas'thād' vid'yul'lēkhēva bhās'varā ।

nīvāra śhūkavat' tan'vī pītā bhā^{ās}'vat'yaṇūpamā ॥ 12 ॥

। nīla-tōyada । madhyasthāt । vidyut । lēkhā । iva । bhāsvarā ॥

। nīvāra । śhūka । vat । tanvī । pītā । bhāsvatī । aṇu । upamā ॥

नील-तौयद nīla-tōyada = blu-nuvola ॥ मध्यस्थात् madhyasthāt = dal centro

॥ विद्युत् vidyut = luce ॥ लेखा lēkhā = lampo ॥ इव iva = simile ॥ भास्वरा bhāsvarā = abbaglia

नीवार nīvāra = riso selvatico dai chicchi molto piccoli ॥ शूक śhūka = cima (del grano) ॥ वत् vat = come

॥ तन्वी tanvī = molto fine e sottile ॥ पीता pītā = giallo ॥ भास्वती bhāsvatī = brilla, abbaglia

॥ अणु-उपमा aṇu-upamā = atomico-simile

Brilla come un lampo di luce, balzando dalle nuvole blu, e brilla di mille fuochi alla sua sommità, come una luce gialla, estremamente fine e sottile, di dimensioni atomiche.

तस्याः शिखाया मध्ये परमात्मा व्यवस्थितः ।

स ब्रम्ह स शिवः स हरिः सेन्द्रः सोऽक्षरः परमः स्वराट् ॥ १३ ॥

। तस्याः । शिखायाः । मध्ये । परम् । आत्मा । वि । अव । स्थितः ॥

। सः । ब्रम्ह । सः । शिवः । सः । हरिः । सः । इन्द्रः । सः । अ-क्षरः । परमः । स्व-राट् ॥

tas'yā^{śh}' śhikhāyā madh'yē paramā^{āt}'māv' vyavas'thitaḥa ।

sab' bram'ha sa śhivas'sa haris'sēn'dras' sō (a)k'ṣhara[fp]' paramas' svarāṭe ॥ 13 ॥

। tasyāḥa । śhikhāyāḥa । madhyē । param । ātmā । vi । ava । sthitaḥa ॥

। saḥa । bramha । saḥa । śhivaḥa । saḥa । hariḥi । saḥa । indraḥa । saḥa । a-kṣharaḥa । paramaḥa । sva-rāṭ ॥

तस्याः tasyāḥa = suo ॥ शिखायाः śhikhāyāḥa = alla sua sommità ॥ मध्ये madhyē = nel suo centro

॥ परम् param = ultimo ॥ आत्मा ātmā = anima - essenza ॥ वि-अव-स्थितः vi-ava-sthitaḥa = situato

सः saḥa = egli ॥ ब्रम्ह bramha = bramhan l'essenza suprema, ultima e assoluta ॥ सः saḥa = egli

॥ शिवः śhivaḥa = Śhiva ॥ सः saḥa = egli ॥ हरिः hariḥi = Hari ॥ सः saḥa = egli ॥ इन्द्रः indraḥa = Indra

॥ सः saḥa = egli ॥ अ-क्षरः a-kṣharaḥa = non-declina ॥ परमः paramaḥa = l'eccellenza, al di sopra e al di

là di tutto ॥ स्व-राट् sva-rāṭ = auto-luminoso

Al centro della sua sommità risiede l'Anima-Essenza per eccellenza, l'Essere supremo. È veramente Bramhan. È Śhiva ! È Hari ! È Indra ! È il primo, eterno che non declina! È auto-luminoso ! È al di sopra e al di là di tutto ciò che esiste!

ऋतं सत्यं परं ब्रम्ह पुरुषं कृष्णपिङ्गलम् । ऊर्ध्व रेतं विरूपाक्षं विश्वरूपाय वै नमो नमः ॥ १४ ॥

। ऋतम् । सत्यम् । परम् । ब्रम्ह । पुरुषः । कृष्ण । पिङ्गलम् ॥

। ऊर्ध्व । रेतम् । वि । रूप । अक्षम् । विश्व । रूपाय । वै । नमः । नमः ॥

ṛtagm' sat'yam' pa'ram' bram'ha puruṣhaṅ' kṛṣh'ṇapiṅgalam ।

ūr'dhvarētam' virūpāk'sham' viśh'varūpāya vai namō namaḥa ॥ 14 ॥

। ṛtam । satyam । param । bramha । puruṣhaḥa । kṛṣhṇa । piṅgalam ॥

। ūrdhva । rētam । vi । rūpa । akṣham । viśhva । rūpāya । vai । namaḥa । namaḥa ॥

ऋतम् ṛtam = ritmo cosmico ॥ सत्यम् satyam = verità ॥ परम् param = eccellenza

॥ ब्रम्ह bramha = essenza suprema ॥ पुरुषः puruṣhaḥa = colui che riempie ॥ कृष्ण kṛṣhṇa = (nero, blu scuro) magnetico e attrattivo ॥ पिङ्गलम् piṅgalam = giallo

ऊर्ध्व ūrdhva = verso l'alto ॥ रेतम् rētam = essenza-seme creativo (quindi ūrdhva rētam = essenza-forza creatrice trascendente) ॥ वि vi = specialmente ॥ रूप rūpa = forma ॥ अक्षम् akṣham = occhio

॥ विश्व viśhva = tutte ॥ रूपाय rūpāya = forme ॥ वै vai = veramente ॥ नमः namaḥa = namaskār (saluti)

॥ नमः namaḥa = namaskār !

È l'essenza suprema per eccellenza, magnetica e attrattiva. È il giorno e la notte. È il ritmo cosmico, è la Verità assoluta. È l'unico Puruṣhaḥa che riempie tutto, ovunque. È l'Essenza creatrice che trascende tutto. È l'Occhio eccezionale che vede tutto. È in tutte le forme, è la forma dell'universo intero ! Namaḥa ! Namaḥa !

A Lui i nostri ripetuti saluti!

नारायणाय विद्महे वासुदेवाय धीमहि । तन्नो विष्णुः प्रचोदयात् ॥ १५ ॥

। नारायणाय । विद्महे । वासु-देवाय । धीमहि ॥ तत् । नः । विष्णुः । प्र । चोदयात् ॥

nārāyaṇāya vid'mahē vāsu-dēvāya dhīmahi ।

tan'nō viśh'ṇu[fp]' prachōdayāte ॥ 15 ॥

। nārāyaṇāya । vidmahē । vāsu-dēvāya । dhīmahī ॥

। tat । naḥa । viśhṇuḥu । pra । chōdayāt ॥

नारायणाय nārāyaṇāya = nārāyaṇa ॥ विद्महे vidmahē = noi tutti conosciamo

॥ वासु-देवाय vāsu-dēvāya = ai Signore dei vasu ॥ धीमहि dhīmahī = ci concentriamo tutti su

तत् tat = questo ॥ नः naḥa = per noi ॥ विष्णुः viśhṇuḥu = Viśhṇuḥu

॥ प्र-चोदयात् pra-chōdayāt = manifestamente-ispira

Conosciamo tutti Nārāyaṇa ! Ci concentriamo tutti su di Lui come Dio di tutti i nostri tesori. O Viśhṇuḥu ! Ispiraci tutti !

ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥

ॐ śhān'tiśh' śhān'tiśh' śhān'tiḥi ॥

Pace al corpo, alla mente e all'anima.

(È per noi fondamentale l'accuratezza e la precisione di ogni nostro documento.

Eventuali suggerimenti, correzioni o commenti saranno trattati con gratitudine, tempestività e rispetto.

Vogliate inviarli a Maunish Vyasa: maunish punto vyasa chiocciola gmail punto com)